

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σποζόμενα

803740

LYON

1898

παλαιότητα

Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ,
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Verustissimum Authorum Georgica & Bucolica, & Gnomica poemata quae sup-
er sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

Apud Iohann. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Græca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quedam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant:
quedam etiam qua in nullis reperias.*

*Musæi quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Isaaci Horriboni Lætionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione dixit.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆPA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum labori-
bus quid vetat in amēnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiefcendi gratia excurrere? Sa-
nē fuit ea mihi iam dudum in
promo vendis (quoad potui) (li-
terarū studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superellet, fecundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniore origini, vt Plato monet in Phile-
bo, mius attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe cœptum eſſet,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Aſcræum illi ὁμό-
γερον, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòſque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ ſcriptionis doctes vetuſtatem fer-
re potuerunt, proſequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgeſtātem. Diſtinxiſimus quidem eos
velut in tres claſſes, quarum primam Hesiod

operibus τῶν σωζομένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰς ὅλην ἐξέδοις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γυμνασίου hac exiguitate dedimus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiz terminos nimia commendatione transiliam. Spero: equidem susceptum hunc laborem, inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enehi-ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Porus Eretensis, vir Græcè atque Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simonis Rhodio attribuantur; quæ præterquam quòd sunt ὀρθογραφία arbitratu veteris Auctoris efficta corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σύνεξις declaraturus, quantis difficultatibus afficeret, ante testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῶν Θεοκρίτου ὑμῶν αἰνέματα μὲν ὁμοῖον, διὰ τὸ πλεὺν τῶν μεταφράσεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκριβοῦς τῶν μεταφράσεων διορίσεων ἐχρῆσθαι τὸ ἐν αὐτοῖς τῶν σωμάτων καὶ ταῦτα μὴ εἶναι τὰ ἀπὸ τῶν σωμάτων ἀλλὰ ἐκ φαντασίας ἡμῶν αὐτῶν. Quæ autem præfatio æquius de Ouo, Alio, ac Secundo, a m-

OECONOMIA.

Annotationes in *Ερμα ὑπὸ Ημίονος*, Philippo Melipotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiarie descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II

BYCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Heroas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-gæ*, i. principio ob oculos posuit,

Ti'yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Viansemius aliisque hæc Eidyllia exposuerant.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRM.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerchtum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus, selectis E. Vineti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolita.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
THIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI.
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENEKRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententiæ pleraque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RVM Libellus, continens
 aliorumque Poetarum sententiæ: quemadmo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiæ partis
 appposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fructu his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ'

Ἡρώ καὶ Λέανδρον.

M V S A E I D E H E R O -
ne & Leandro poema ele-
gantissimum.

Εἰς Μουσῆον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φθνηρικὸν ἔδαν
Μουσῆον φθιόντα σῶμα' ὑπὸ τῷ ᾧ τάφῳ.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc iumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur, ut
nunc ex his, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsit in Notis suis ad Laërtium I. 5.
Hornab.*

Λ Λ Δ Ο Σ Ο Ρ Ο Μ Α Ι Ο Σ Τ Ο Ι Χ

αυτου διαφεις δὲ ἀρεγ' ηεν.

ΜΥΤΣΑΙΟΝ τὸν παλαιότερον ποιητὴν ἡ-
 δεῖ ἵστα ἀρεγοιμαζεν τῷ τε Α εἰς τοτέ· εἰ, κ' ἴ-
 πεφών τοῖ· ἐπὶ εἰς ὑπὲρ κα δὲ ἱμοῦ ἐντυπη-
 σουθμοῖς, τῷ τε εἰ) αὐτὸν ἡδιστεν ἀμα καὶ λο-
 γώτατον, κ' μαλιστα ὡς αὐ εἰδῆτε τὰ παρὰ τοῦτου τῷ
 Οὐιδίῳ διατείνονται δαμμονίως τῷ ὄντι κ' δὲ θυώδης, κ' ὅ-
 πως αὐτὸν ἐμυμύσατο ἐν τῇς Ηερῶς καὶ Λεοίδης ἀφ' ὧς
 ἀλλήλους ὁπισθολαίς λαμβάνει· οὐκ τοῦτε τὸ βίβλιδόν, κ'
 ἀρεγ' ἡμῶν τοι· δότε ἢ τὰ χεῖματα ἴν' ἔχω, κ' αὐτὸς πο-
 θίζωδ' ὑμῖν πάσαι τὰς ἡλῶν ἀρίστas βίβ· κ', καὶ
 ὄντος εἰ δώσετε, δώσω ὅτι ἐκ ἔχω ἐντυποῦν αἶδ' χεῖμα-
 των πολλῶν πισδέτε τοῖς ἐκ ἀκινδυνώως ἐμπροσθεῖσι,
 κ' πάντων μαλιστα ἐτῶσι λέγοντι δαμμοδίνῃ, Δεῖ ἢ χε-
 μάτων, καὶ αἶδ' τέτων ὅδ' ἐν ὄρι γλυκίως, κ' δέοντων· οὐ
 μὲν φιλοχεμιάτως ἔχων· μάλλον ἢ τοῖς τοιούτοις ἀπε-
 χθαιόμηνος ταῦτά γε εἶρηκα καὶ τοι χεῖματων αἶδ' οὐ
 δυνατὸν, δύπορεῖν ὅν ὑμῖς μὲν ὑπερβόητως ἐφίεσθε,
 αὐτοὶ ἢ πολλὰ μόχθῳ καὶ ὁσπαιῇ, πεπονηκότες διαπι-
 λαῦμα. Εὐρύωδ'.

Υ ἡ

MARCI MUSVRI CRETENSIS.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vase amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspectabat, amarâque corripit sagittam
 Maris in sacerdotissam, prope ra:isque inhaesit
 Epati Leandri, cum puella praecordia statim: rās fodisset
 Vtrique autem Cupidinis eodem percussi furore,
 Sui potius sunt, nuptiarumque consiam lucernam
 Clandeſti arum posuere: ferreum autem illi: sortita
 Sanguinem multuagis prodidit amantis procellis:
 Et eos luce priuauit, priuauit etiam lufibus venereis.

Eiusdem in Musæum.

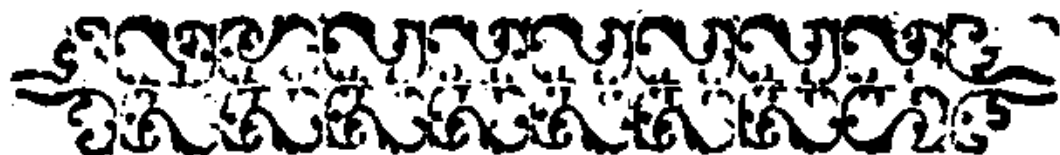
Etiam praecordia inuidia deorū terigit: nam carminibus
 lactauit se corsecutum Mars praemi. laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrarent opera.
 Tenebra satis, Marisque non culu iniuriam amor:
 Musæoque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginicaris florem.
 Laudetur ergo paruis panxisse marginibus,
 Quae paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὶς ἴλω αἰὲς, Σησὼν, ἰγύνειαι ἦ χε θυηλάς
 Κηφροχρεῖ σπῶν· ἴοντε ἱπποισιν αὐτὰς ὁ τάξον
 Οὐλοῖ ἔρως βίεσσι διαιστούσαι ἢ μεμνῶντες,
 Οξεία δινδύλλισκε πικρὰ· δὴ ἴδου· ἐν οἷσιν
 Μίξιν ἐπ' αἰήτειραι, ὅπισσ' ἔχον δὴ ἱππο· ἰάδην
 Ἡ παπ Λειμίδροιο, κέρως ἀρίστας αἰψα παρήτας.
 Ἀμφοτεροὶ δὴ ἐπὶ πόδου, αὐτὰς· παφορμῶν· ἰστρον
 Ἀλλήλων δότ' αἰτο· γάμων ἢ συνίστερα λύχον
 Λαδιδίαν δύναντο, πιδήρειον ἢ· ἐλ· ἔχων
 Αἶμα πο· ἠπλ· ἔγκτης· παρούδων· πο· δευίτας· ἀέλλαις.
 Καί σφι φικς μὲρ· ἄμμερσεν, ἄμμερσεν ἢ πὺ φιλοτύτων,

Τοῦ εἰς Μυσσῶν.

Καὶ φρίνας ἀφύσφα θεῶν· ἴ· δὴ γὰρ αἰοιδῶς
 Στιῦτο λαχεῖν Ἀρης μοῦντες ἄποινα· πόνων.
 Τοῦτο κλύων νομίσσῃ· ὅτ' ἐοῖς ἐπεννώδην ἔργους
 Ἀχλὺς ἀδλω, ἀδλως, τ' ἢ χείδην ὕδρην ἔρως.
 Μυσσῶν δὴ ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήριζι ποδευώτων·
 (ἴστρον δότ' ἀρίψαι παρθεῖναις κόδυνκας
 Αἰνεῖσθαι ἢ μικρῶσι· ὅπσις ἔξας σελιδύων,
 Οσο· ὁλίγας παύζων· χερσιν ἰοργῶν ἔρως.

M V S Æ I D E H E R O N E
& Leandro.

D / (Dea. occultiorum testem lucernam amo-
rum:
nocturnum natatorem per mare vellarum
nuptiarum:

Et coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis au-
rora:

Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Narrantemque Leandrum simul & lucernam aud. o.
Lucernam annunciantem nuncium Veneru,
Herus nocte-nubentis nuptiis-ornantem nuntium. (piter
Lucernā amoris firmus acherū, quam debuit atherius Iup-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrois,
Ac ipsam appellasse sponsas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nun iumque servavit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus flatus staret inimicus ventus.
Sed eia mihi canenti unum concinne finem
Lucerne extincte, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regimine, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Anibabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuvenem vrens & virginem: omen verò eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero:
Hac quidem Sestum habitabat, ille vero oppidū Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se, cu vero figuando illac transibis,
Quare mihi quandam curram, ubi quondam Sestias Hero
Scabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua marisonum fratrum Abydi,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ Λαοδρόν.

ΕΙΠΕ θεὰ κρυφίαν ὅπμ' ἔρτυρε λύχρον ἱερῶ-
των,
καὶ λύχρον πλατῆρα θαλασσοπόρον ὑδμῶν.
καὶ γάμον ἀχλύεντα, τὸν ἐκ ἰδὲν ἄφθιτος ἦψε.
καὶ Σησὸν καὶ Ἀβύδου ὅπμ' ἄκος ἱπποχρος Ἡρώς.
Νυχόδροον τε Λαοδρόν ὁμοῦ καὶ λύχρον ἐκεία,
λύχρον ἐπαγέλλοντα διακτορέϊω Ἀφροδίτης.
Ἡρώς νυκτὶ γάμοιο γάμοσ' ἔλον ἀγχιεώτῳ.
λύχρον ἱερὸς ἀγαλμα, τὸν ὄφειεν ἀνέθεκε ξύς,
ἐν λύχρον μετ' αἰθρον ἄγν' ἐς ὁμήγυριν ἄσραν,
καὶ μιν ὅπμ' κλήσται νυμφουσύλον ἄσρον ἱερῶτων.
Ὅπμ' ἴλει σιωπῇ θεῶν ἱερῶν ἀνέων ὁδωαίων.
ἀγχιεώτῳ δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑδμῶν.
Πρὸν χαλεπὸν προεῖπον ἀνέειπαι ἱερῶν ἀντίω.
ἀλλ' ἄγε μοι μάλα πῶτε μίαν ξυνάειδε τελευτήν.
λύχρον σβεννυμῶσι καὶ ὀδυμῶσι Λαοδρόν.
Σησὸς ἴλω καὶ Ἀβύδου ἐναντίον ἐγύθει πάντε.
Γαίτονίς εἰσι πόλιν, ἱερὸς δ' ἀνὰ πύξιν πταίνων,
ἀμφοτέρης πόλιν, ἵνα ξυνέκων ὄϊον,
Ἡἰθεὸν φάλας καὶ παρθένον ἔνομα δ' αὐτῷ
ἱμερῶν τε Λαοδρόν ἴλω, καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν, Σησὸν ἵσταν ὃ ζ', πόλιν ἔδον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν, ἀνέκαλιν ἀστέρας ἀμφοῖν,
ἱελοὶ ὀμῆλοισι σὺ δ' ἔπειθε καὶ θεῶν ἀντίω,
Δίξέ μοι πῶτε πύργον, ὅπμ' ποτὶ Σηστὰς Ἡρώ,
ἵσταν λύχρον ἱερῶν, καὶ ἡεμόνευε Λαοδρόν.
Δίξω δ' ἀφ' ἁγῆς ἀλινχέα πορθμὸν Ἀβύδου.

Εἰσὶ π' πόνυ κλάοντα μόρον, καὶ ἔρποντα Λακίδην.
 Ἀλλὰ πόθεν Λακίδης; αἶψα δὲ διδύματα ναιών,
 Ἡρώς ἐς πότον ἦλθε, πόθεν δὲ ἐπέδυσεν καὶ αὐτῷ;
 Ἡρώ μὲν χαλκείασι διοτρεφὲς ἄμπε λαχούσα,
 Κύπριδος ὑπὸ ἱέρεια γάμων δὲ ἀδίδεκτος ἐούσα,
 Πόρρον δ' ἀπὸ περρῶν παρὰ γίτονι καὶ θαλάσῃ,
 Ἀλλή κ' ἵπποις ἀναστα σαρφερομένη καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομήνησιν ἐσσημνήσιν γυναιξίν.
 Οὐδέ χρεὼν χαλκόντα μετ' ἄνδρι ἥλικος ἥλικος.
 Μόνοι δ' ἀνδρῶν ἡγήμονα δηλὺν τεύχων
 (Καὶ γὰρ ἀγλαῖα ἡγήμονες εἰσι γυναικες)
 Ἀλλ' ὦς κυδερὴν ἰσασκομένη Ἀφροδίτῃ
 Πολλὰ καὶ κατ' ἐρετὰ παρηγυρίεσκε θυηλαῖς
 Μήτε σὺν ἑσπέρῃ φλογερῇ θυμῶσσι φάρετ' ἔλκεα
 Ἀλλ' ὥς δὲ οἷον πυρρῶν ποταμῶν οἷους
 Ἀνὰ γὰρ κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτή,
 Τῷ αὖτε Σησὼν ἄγρουσιν ἀδώνιδι καὶ κυδερείῃ·
 Πασυδίῃ δὲ ἱσχυρῶν ἐς ἑρῶν ἡμερὶ κάλλιπεν.
 Οἷον γὰρ ταυτοῦτον ἀλίστρειον σφυρὰ τέσαν.
 Οἱ μὲν αὖτε Λίμοις οἱ δὲ εἰνδύοις ἀπὸ Κύπρου,
 Οὐδέ γυνή τις ἐμμένει ἐν πόλει αὖτε κυδέρων·
 Οὐδέ τις αὖτε θυοῖτο ἐν πύργῳ χερβύων,
 Οὐδέ τις πόνων τις ἤενπετο τύμος ἐρῶς,
 Οὐδ' ἐρυγῆς καὶ πόνου γίτονος ἄστος Ἀβύδου·
 Οὐδέ τις ἠνθεῖτο φιλοπαρθένος, ἢ γὰρ ἐκείνοις
 Λίαν ὁμάρτησαντες ἀπὸ φάτις ὅτι ἐρῶς,
 Οὐδέ τις αὖτε ἀδῶν ἔτιον ἀγῶνι παρὰ δουρὶ θυηλά,
 Οἷον ἀγῶνι παρὰ δουρὶ παρὰ θυηλά.
 Ἡ δὲ τεῖν, αἶψα νηοῦ ἐπὶ χεῖρ παρθένος Ἡρώ,
 Μακρὰ γὰρ ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Σῆς τοῦ Λακίδου καὶ ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Ἀκρὸς γὰρ ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Εἰς πότον ἐκ κούρης ἀνδρῶν καὶ ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Ἡρώς ἐκ κούρης ἀνδρῶν καὶ ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Χερσὶ γὰρ μὲν ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν παρὰ πύργου
 Καὶ πότον καὶ πότον καὶ πότον καὶ πότον καὶ πότον

Multa vero ex membris gravia fluebant, sed antiqui
 Treis gratias mensiti sunt esse: alteruter vero Herus
 Oculus videns centum gratijs pullos ab ut.
 Profecto sacerdotem dignam necta est Venus.
 Sic ea quidem plurimum antecellens feminas,
 Veneris sacerdotissa nova apparebat Venus.
 Subijt autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
 Illa autem benefundatam quacunque per adem vagabatur,
 Sequente mentem habebat & oculos & precordia verorum.
 Atq; aliquis inter iuvenes admiratus est, & dixit vi bñ:
 Et Sparten accessi, Lacedamoni; vidi urbem,
 Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinis.
 Talē aut nōdum vidi puellam, prudentemq; teneramque.
 Forte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
 Intuens d fessus sum: satietatem aut non inueni aspiciendi.
 Illico moriar, cubilia ubi consererim Herus.
 Non ego in caelo cuperem deus esse,
 Nostram uxorem habens domus Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
 Talem mihi Cytherea puellam uxorem praebeas:
 Talia iuuenum quisque locutus est: undique alius
 Vulnus calans insanivit, pulchritudine puella:
 Grauiam passe Leander, tu aut ut vidisti in Ilyiam puellā,
 Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domitus inopinatus gignis,
 Nolebas vivere per pulchra expertus Heronis.
 Simul in oculorum radys crescebat fax amorum,
 Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Pulchritudo enim celebris et maculata femina
 Acutior hominibus est veloce sagitta:
 Oculus vero tria est: ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in precordia viri manat.
 Cepit aut ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:
 Tremuit quidem corde, pudor vero ipsum tenebat caput.
 Obstupuit vero pulchritudinem optima mater vtro ad-
 mit pudorem.

Πολλὰ δ' ἐκ μελέων χεῖρες ῥίον· οἱ δ' ὕπαιθα
 Τρεῖς χεῖρας ὑδίσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ηρώς
 Ὀφθαλμὸς γλέων ἕκατον χεῖρας πεδύλη.
 Ἀτρικίας ἱρεῖαι ἐπαΐον ὄρετο Κύπρις.
 Ως ἡ μὲν ὦπ' ἄνδρ' ἀνέστησεν ἀνδρείων,
 Κύπριδος ἀνέστηεν νῆν διφαιτο θυφρις.
 Δύσατο δ' ἡΐδ' ἄνδρ' ἀπ' ἀλλὰς φρίνας· ὅδε τις αἰδρωτὶ
 ἦν, ὅς ἢ μὲν ἄνδρ' ἔχ' ἔνι μοδὲ μίον Ηρώ.
 Ἡ δ' ἄρα χαλκιδεμεδλον ὅπ' ἡν ἔνι δ' ἄνδρ',
 Εσπόμενον νόον ἔχ' ἔνι δ' ἄνδρ', ἔνι δ' ἄνδρ'.
 Καὶ τις ἐν ἡΐδ' ἄνδρ' ἔσπευσε καὶ φάτο μῦθον.
 Καὶ σπόμενον ἐπέβλεψ' ἄνδρ' ἔσπευσε ἔσπευσε
 Ἡ χ' ἔσπευσε καὶ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Τοῖσι δ' ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Καὶ τὰ χαλκιδεμεδλον ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Παπύγων ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Αὐτὶ καὶ τὸν ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Οὐκ αἰδρωτὶ καὶ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Ἡ μὲν ἄνδρ' ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Τοῖσι μοι καὶ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Τοῖσι μὲν ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Ελκος ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Αἰνοπαῖος ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Οὐκ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Ἀλλὰ πυρὶ καὶ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Οὐκ ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Σὺ βλεφάρων δ' ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Καὶ κραδίη παφλαζὶν αἰκνῆται πυρὶ ὀρμῇ.
 Κάμπος γ' ὅπ' ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.
 Οξυτεροῖσι μὲν πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι.
 Ὀφθαλμὸς δ' ὅσος ὅσος ὅσος ὅσος.
 Ελκος ὅσος ὅσος ὅσος ὅσος.
 Εἴη δέ μοι τότε δαίμων, αἰατὸς εἰς θυμὸν αἰατὸς.
 Εἴη δέ μοι τότε δαίμων, αἰατὸς εἰς θυμὸν αἰατὸς.
 Θάμβος δ' ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε ἔσπευσε.

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacitè pedibus incedebat, & contraſterit puellam:
 Obliquè verò intuens dolosus torquebat oculos:
 Nutibus mutis in errorem inducens me rem puella,
 Ipsa verò ut ſenſit amorem dolosum Leandri,
 Cauſa eſt ob gratias ſuas tacitè verò & ipſa
 Sape gratiam ſuam occulit faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus exultat: ille verò intus animo gaudēbat,
 Quòd amorem ſenſit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander querebat oculis horam,
 Lucem contrahens deſcendit ad occaſum die:
 E regione autem apparuit umbroſa heſperus ſtella.
 Sed ipſe audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas inſurgentes tenebras,
 Tacitè quidem ſtringens roſeos digitos pulla,
 Ex imo ſuſpirabat vehementer: illa verò ſilentio
 Tanquam iras ſcens roſeam retraxit manum.
 Ut verò amata ſe ſit inſtabiles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit veſtem,
 Vltima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Tigrè autem pedibus ſequebatur virgo Hero,
 Tanquam olens, talèmq; emiſit vocem,
 Famine verbum minant Leandro:
 Hoſpes, quid inſanis? quid me infelix virginem trahis?
 Alia ro via, meaque dimittite veſtem;
 Iram meorum totius occupetum parentum.
 Veneri non te, sed tua ſacerdotem ſollicitare:
 Virgini ad letum diſtante eſt ire.
 Talia mina eſt conuenientia virginibus.
 Fæmine vñ autè Leander ubi audit furorè minarum,
 Senſit perſuſuram ſigna virginum.
 (Et enim cur in ambra minatur fæmine,
 Venerarum conſuetudinum ſe nuncia ſunt mina.
 Virgo a terribili olens, ſibi colorum collum oſculatus,
 Tunc verbum ait, amore ſcetus ſtimulo:

[illegible]

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
(Non enim terrestribus aequalem voto te mulieribus,
Sed te si iābus Iouis Saturnij assimilor
Beatus qui te plantavit, & beata qua peperit mater,
Venter, qui te enixus est, felicissimus: sed preces
Nostreas exaudi, amorisque miseresce necessitati:
Veneris ut sacerdos, exerce Veneris operas
Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
Virginem non decet administrare Veneri:
Virginibus Venus non gaudet, si verò votueris
Instituta deo veneranda, & ceremonias fidei discere,
Sunt nuptia & lecti: tu autem si amas Venerem,
Mulcentium mentem ama suavem legem amorum:
Tuumque servum me accipo, & si volueris coniugem,
Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affectus:
Sicut audacem Hircanum celos aurivirga Mercurius
Servitum duxit Iardanem ad puellam. i. Omphalem:
Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercu-
Virgo non te lateat ex Arcadia Atalanta, (rima
Qua olim Milanionis amanti fugis lectum,
Virginitatem curans: irata autem Veneri,
Quem prius non amavit, in corde posuit toto.
Persuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
Sic factus, persuasit recusantis mentem puella,
Animum amoris peris errare faciens verbis.
Virgo autem. nota in terram fixis aspectum,
Pudore rubefactam abscondens genam,
Et terra trinit humilitatem in vestigit: cum pudore mo-
Sape circa humeros suam contraxit vestem. (Pena
Persuasionis animi hae omnia praeantissa. virginis autem.
Persuasa ad lectum, promissus est silentium,
Iam & suavam amorem suscepit humilium amorum.
Vrebat autem cor dulci igne virgo Hero,
Pulchritudineque suavis suspicebas Leandri.
Dum igitur ad terram habebat inclinatos genitos:
tunc & Leander amore furans vultu.

Ἰόπρε φίλη μὲ κῦπριν, ἀδυναίει μιστ' Ἀθλίωσιν
 (Οὐ γὰρ ἐπὶ χρονίῃσιν ἴσην καλὰ σιγῶναι.
 Ἀλλὰ σὺ θυγατέρασι διὸς κροῖωνος εἶσθαι)
 Ολβιος ὃς σ' ἐφύτθισεν καὶ οἱ βίη ἢ τίκα μάλιστα
 Ἰασηρ ἢ σ' ἐλέχθυσεν μακαρτάτη ἀλλὰ λιπαρῶν.
 Ἡμετέρῳ γὰρ πάκει· πόθεν δ' οἰκτιροῖν αἰαλίαν
 Ἐπιδόξας αἰετὶ μετ' ὅχου Κύπριδος ἔργα.
 Διὶ ῥ' ἴδω μυστι πόλιν γαλαλίας θεσμὰ θεῶν
 Παρθένοισι ἐπείοικαν ὑποδρήσας ἀφροδίτην.
 Παρθενηκῆς ἢ Κύπρις ἰάσινται, ὡς δ' ἰδέλυσται.
 Θεσμὰ θεῶν ἐρεῖται, καὶ ὄργα πᾶσι δακύνται.
 Ἐστὶ γάμος καὶ λίκτρα σὺ δ' εἰ φιλείεις κυθήσια,
 Θιξάνοισι ἀγαπάξει μελίσρονα θεσμοτέρων.
 Σὺν δ' ἰαλίῳ με κόμιζε, καὶ ὡς ἰθὺς παρκαλίσκω
 Ἰόν σὺν ἔρωι ἢ χέουσι· εἰς βελίαντ' ἐρχόμενοι
 Ως θρασυὶ Ἡρακλῆα θεὸς χερσὶν ἱραπὶς Ἑρμῆος.
 Θητύου ἐκόμιζεν ἱερδανίῳ ποτινύμεν.
 Σοὶ δ' ἔμε Κύπρις ἐκμπῆ· καὶ ἢ σοφὸς ἦ γὰρ Ἑρμῆος.
 Παρθένοισι ἢ σὶ λάληται ἀπ' Ἀργαῶν Ἀταλάντη
 Ἡ ποτὶ Μειλαινάωνος ἐρασταρῶν· φθόγῳ δὲ τῇν,
 Παρθένης ἀλίσσεται· χαλῶσα μὲν δ' Ἀφροδίτης
 Τὸν παρὸς ἐκ ἐπείθισεν· ἐνὶ κραδίῳ δέ το πάθη.
 Πείθειο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπρι μελῶν ἐγείρης.
 Ως εἰπὼν παρῴεισεν ἀπαρομῆν φρένα κέρης.
 Θυμὸν ἐρωτῶν κοῖσιν παρὸς πλάγας ἐνὶ μύθοις.
 Παρθενίῃ δ' ἀφροδογῆς ὅττι χάρις πῆξεν ὀπωπὴν
 Αἰδοῖ ἱρὸν θεῶσιν ὑποκλίπεται παρὲν
 Καὶ χροῖος ἔχειν ἄκρον ἰσὺν ἔχουσιν ἀφρομῆν
 Πολλὰ κίς ἀμφοῖ μοισι· ἰὸν ἐλπίδ' ἔχει χερσὶ
 Πειθεῖς γὰρ ταῖς πᾶσι φεράγῃσι· παρθενηκῆς
 Πειδομῆν ποτὶ λίκτρον, ὑποχρῆσις δὲ σιωπῇ.
 Ἡ δὲ καὶ γλυκύπεκρον ἐδίξαστο κέρον ἐρωτῶν.
 Θέρμετο δ' ἐκράδιν γλυκερὰ πυρὶ παρθένοισι Ἡρα
 Κόλπει δ' ἡμερῶντος αἰετῶντος Λεαίδης.
 Οφρα μὲν οὐκ ὅττι γαῖαν ἔχει· γὰρ οὐκ οὐκ οὐκ
 Τόφρα δ' καὶ Λαίδης ἐρωμαίνας φερώσας.

Non defatigabatur videns terrenum collum virginis.
 Sed verò Leandro suauem emisit vocem,
 Verecundia modicum ruborem stillans à facie:
 Hōspes tuis verbis forsā et causam moueres:
 Quis te variorum verborum docuit vias?
 Hic mihi quā te duxit meam ad patriam terram?
 Hæc autem omnia frustra locutus es, quomodo n. vāga.
 Hōspes cū misis et infidus, meo amorī miscerari?
 Manifeste non possumus nuptiis legitimis coniungi.
 (Non enim meū parentibus placet) si autem voles.
 Vt hōspes profugas mea in patria maneres.
 Non potesne vel resam abscondere v. enerem.
 Lingua enim hominum amica conuictij: in silentio autem.
 Opus quod perfecti aliquis in iracū audiat.
 Dic verò, ne sales tuum nomen, et meam patriam.
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclitum Herō.
 Tutris autem celebris mea domus altissima:
 Quam inhabitat autem curā ancilla e. uadamo sola.
 Septiensq. ante urbem supra profunda littora,
 Virinum mare habeo inuicis consilijs parentum.
 Neque me prope iucina sunt coctanea: neque chereia.
 Inuictum adsunt: semper autem nocte et die.
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic sacra roseam sub veste calabat geram.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta:
 Leander, ac teū amoris exerceres certamen.
 Verum enim variis consilijs amor sagittis domat:
 Et rursus variis vulnus medicamentis quibus a. domentem.
 Ipse omnidomitor cor solior est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliator est Leandro:
 Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
 Virginitatem propter amorē etiā asperam undam transibis.
 Si igitur frueat, et inuicigabiles eris aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile.
 Non fremens resonantem graui sonu. metis.

Οὐ γάρ μιν εἰσέρχων ἀπαλόχρουν αὐχίνω κύμας.
 Οὐδὲ δ' αἰεθιδόρῳ γλυκερῶ δεινείκατο σπινθῶν
 Αἰδοῦς ὑγρὸν ἱερῶδες ὀπυστάζουσα περισσέπυ.
 Ξεῖναι τοῖς ἐπείσσι τάχ' αἰ κ' πᾶ' ἔνθ' ὀρίνατε.
 Τίς σε πολυπλάθειον ἐπίον ἐδίδαξε καλὸν ἔθνος;
 Οἱ μοι τίς σ' ἐκόμεσαν ἱερῶς πατρίδα γῆρας;
 Ταῦτα δ' πρὶντα μάττω ἐφθέρξαο πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖνος ἴων κ' ἄπιστος ἐμῇ φιλότῳ μεγάλῃς.
 Ἀμφαδὸν δ' ἀσπασίμεθα γάμοις ὁσίοισι πλάσσω.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκίῳσι ἐπὶ βῆαθι λῶδ' ἐδολήσης
 Ως ξεῖνος παρόφοιτος ἐαυτῶς πατρίδα μύμνει,
 Οὐδ' ὀφείλει σκοτόεσσαν ὑποκλῆπται ἀφροδίτῳ.
 Γλῶσσα γὰρ αἰδομένη φειοκέρτομος ἐστ' ὅσπῃ
 Ἐρπον, ὅσπῃ τρέφει τις, αἰ τρεῖς δίδωσιν ἀκείῃς.
 Εἰπέ δ' μὴ κρύψης, ἥ ἔνομα, κ' σέο πάτρη λῶ.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λίσσασθαι ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρό.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος, ἐμὸς δὲ δῶμος ἑρδμομήκης,
 ἧ δ' ἐνι νηπιταῖσσι σὺν ἀμφιπότῳ πρὶ μοιῶν
 Σησιάδης σφὸς πόλιν ἐστὶν βαθυκύματος ὄχθους.
 Γαίοντα πότον ἔχω συγχοῖς βελήσι τοκίῳν.
 Οὐδὲ μοι ἱγρὸς ἔχασιν ἐμήλυκας ἔδῃ χρεῖσσι
 Ηἰδέων παροῖσιν αἰεὶ δ' αἰεὶ νύκτα κ' ἡμέραν
 Ἐξ ἀνδρῶν ὡμιόεντος ὅππῃ βρέμει ἄσιν ἡ γῆ.
 Ως φαρμῆν ῥοδίῳ ὑπὸ φέει κόμπη παρὶ λῶ.
 Ἐμπαῖν αἰδομένη σφριτέρως δ' ἐπαμύμνετο μῦθος.
 Λεῖανδρος δ' ὅτε βιβλοκλήροσ' ὄξεϊ κέντρον
 Φράζειτο πῶς καὶ ἱερὸς αἰθλεύσθην ἀγῶνα.
 Ἀνδρὰ γὰρ ὑπολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν εἰέρος ἔλκος ἀκλίσταται, οἷσι δ' αἰεὶ ἄσιν
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βεληφόρος ὅςτι βροτοῖσιν,
 Αὐτὸς κ' ποδίστην τότε χοαίσησιν Λεῖανδρον.
 Οὐδὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔνι πρὸ μῦθον.
 Παρθεῖν σὸν δ' ἱερὸν κ' ἀγχιον οἶδμα κρήνην
 Εἰ πρὶ παφλαζοῖτο κ' ἀπλοῖον ἔσσεται ὄδον.
 Οὐδ' ὅμως βαρὺ χεῖμα τὴν μετανύμενος δυνῶν,
 Οὐδ' ὅμως ἡγήσεται βαρυγδύπυιο δαλάρους.

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut inueni
 Sim navis amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem bootem,
 Nec asperum orionem, ne immadidam tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara cave perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant & flammam animam perdam,
 Lychnum mea vitæ luciferum ducem,
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compita coniunx Herus.
 Sic quidem clandestinis nuptiis constabant miseri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
 Lucerna testimoniis pacti sunt seruire:
 Illa quidem lucem extendere, hic ausu undas longas transire.
 Pernoctationes autem exequi vigilum nuptiarum,
 A se inuiti separati sunt necessitate:
 Hac quidem sua ad turrim, hic autem obscuram per noctem
 Ne quid erraret iactans signa turris,
 Navigabat profunda fundamenti ad latum oppidum Abydi.
 Totamque noctem coniugis clandestina desiderantes certamina,
 Sape optabant venire cubiculum oruantem noctem,
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viris somnum offerens, & non amantem Leandre:
 Sed multifremi apud litora maris
 Nuntium expectabat lucensum nuptiarum.
 Testimonium lucerna lugubris expectans,
 Lectique clandestini specula sem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit, accensa verò lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri:
 Lucerna ardente, & ardebat: à verò mari
 Ianarum undarum multifonum fremitum audiens,

Ἀλλ' αἶψ' ἔτι νύκτα φοβήμεν ὕπνους ἀκοίτης
 Νήξομα, Ἑλλάσσοντον ἀγάρρουν. οὐχ ἔκασθεν γὰρ
 Ἀντίε σὺν πόλῃος ἔχω πῶλιν ἄδρον Ἀβύδου.
 Μοῦνον ἐμοὶ ἔνα λύχρον ἀπ' ἡλίου τέ σὺ πύργῳ
 Ἐκ φράγης αἰάφαινε χ' κίφας, ὄφρα ἰήσῃς
 Ἐσσομα, ὁλκάς ἔσθ' ἔχων σίτην ἀστέρα λύχρον.
 Καὶ μιν ἐπιπύδων ἐκ ὄψουα δυνάτα βοώτω,
 Οὐ δρασιὺν ὀρίων, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἀμείβε
 Πατείδης αἰτιπύργῳ ποτὶ γλυκὺ ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ φίλῃ πεφύλαξο καρυπνεύοντας αἴητας,
 Μὴ μιν ὀπποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
 Λύχρον ἐμοῦ βιόπειο φαισφόρον ἡγμονῆα.
 Εἰς τὸν δ' ἔλθεις ἐμὸν ἔνεμα καὶ σὺ δαίμων,
 Οὐτε γὰρ μοι Δείαδρος εὐσεφάει πόσις Ἡρόδης.
 Ὡς εἰ μὲν κρυφίσι γάμοις σινοῦντο μνηστῆρες,
 Καὶ νυχίῳ φιλότῃ καὶ ἄλκιμῳ ὑμνῶνται,
 Λύχρον μαρτυρεῖσι ὅτι σῶσαντο φυλάσσει,
 Ἡ μὲν φάει τάνυσεν, ὃ δ' κύματα μακρὰ φέρονται,
 Παινουχίδας δ' αὐσαντες ἀκοιμήτων ὑμνῶνται
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν αἰάτῃ.
 Ἡ μὲν ἐὼν πατὴρ πύργῳ ὁ δ' ὀρφναίῳ αἰά νύκτα
 Μὴ τι παρὰ πλάζῃ τε, βέβαιον σημεῖα πύργου,
 Πῶς βαθυκρήπιδος ἐπ' ὀρέα δῆμον Ἀβύδου.
 Παινουχίῳ δ' ὄρεον κρυφίαι ποθέοντες αἰθήρας.
 Πολλὰ κίς ἤρσαντο μελὴν θαλαμηπόλοι ὀρφίῳ.
 Ἡ δὲ κραυγὴ πῶς αἰέδρα με νυκτὸς ὀμίχλῃ.
 Ἀνδράσις ὕπνον ἄγασα καὶ ἔτι, ποθέοντι Λεαίδρῃ.
 Ἀλλὰ πολὺ φ' οἰσβοιο παρ' ἡϊόνεσσιν θαλάσσης
 Ἀγέλιῳ δαίμονι φαεινῶν ὑμνῶνται.
 Μαρτυρεῖν λύχρῳ πολυκλαύτῳ δοκῶν,
 Εὐνῆς τε κρυφίαις στελεσκόπον ἀγέλιώτῃ.
 Ὡς δ' ἴδε κραυγὴς ληπεφάρμα νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡρόδης λύχρον ἔφαινε ἀπαπορμήσοιο δ' λύχρον,
 Θυμὸν ἔσθ' ἐφ' ἔξεν ἐπ' ἐρμῆσο Λεαίδρῃ,
 Λύχρον αἰσούρῃ σιωπῇ τε παρ' ὃ θαλάσσης
 Νεισορμῆαν ῥέδιεν πολυνηχία βέμβον ἀκῆαί,

Tremebat quidem primum: postea aut audaciam attollens,
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbis:
 Grauis amor & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est à mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exuit vestem,
 Ambabus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Littorèque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentemque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Hero autem alta lucifera super turri
 Perniciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Vestis saepe lucernam tenebat, donec Sesti
 Mutum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrim subuexit: ex ianua virò
 Sponsum anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsam ornatis ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum abstergit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc aurem anhelantem alie stratis in lectis.
 Sponsum circumfusa blanda emisit verba:
 Sponte multum laborasti, qua non passus es sponsus alius.
 Sponse multum laborasti, saluti tibi est salsa aqua,
 Fatorque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores meis impone siccis.
 Sic illa hac locuta est: ille verò statim soluit zonam,
 Et leges inierunt beneuola Veneris,
 Erant nuptiae, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit poeta:
 Non calarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenaeum canauit puer, & veneranda mater.

Ἐβριμα μὲν τὸ πρῶτον ἔπειτα δὲ θύρουν αἰέτας
 τοίοισι ποσειδέατο παρηγορίαν φρένα βούδους·
 Δεινὸς ἔως καὶ πάντες ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 ἔστι ὕδωρ· τὸ δὲ ἱερὸς ἐμὲ φλέγει ἐνδύμονον πῦρ·
 Λάξιο πῦρ κραδίη μὲν δίδιδε τόχον ἵδωρ.
 Δαῦρον μοι εἰς φιλότῳ τι δὴ βούδων ἀλογίζεις;
 Ἀγνώσῃς, ὅτι Κύπρις δούπορος ἐστὶ θαλάσσης;
 Καὶ κρατεῖ ποταμὸν καὶ ἡματίον ἐδωάνων.
 Ως εἰπὼν μέλιον ἔρχετο ἀποδύσας τὸ πῆπλον,
 Ἀμοιτέραι· μαλαίμην, ἰὼ δ' ἰοφειχέ· χαρμῶν.
 Ηρόνος δὲ ἰζώρτο δέμας δὲ ἔρριψε θαλάσῃ·
 Λαμπομένη δὲ ἔπεθετο ἀνέχετο σπυγία λύχον
 Αὐτὸς ἰὼν ἔριπτε, βούττολος· ἀνέχετο ἴππος.
 Ηρό δὲ δὲ ἡλβήτοιο φαισφόρος ὑφ' ὅθι πύργος,
 Λαλαλῆς αὐτοῖσι ὅθεν πνέσσει αἶας,
 Φέρει πολλάκι λύχον ἰπτοκαπνὶν εἰσὶ καὶ Σησοῖ
 Παλλὰ καμῶν Λεῖδωρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῶν,
 Καί μιν ἰὼν ποτὶ πύργον αἰθήρα· ἐν δὲ θυρεῶν
 Νυμφίον ἀδμαίνοντα ἀνέπύξεσσι σπαῖνι,
 Ἀφροκίμους βουδμήτας ἔπαιζεν τα θαλάσσης
 Ηγάρ τοι φεικόμενι μωχὸς ὅθι παρθεγιῶνος.
 Καὶ χοῦα πάντα καθήρει δέμας δὲ ἔχρειν ἑλῶν
 Εὐδύμων βούδων καὶ ἀλίπλοον εὐβαστὶν ὀδμήν
 Εἰσὶν δ' ἀδμαίνοντα βρυγρῶντες ἐπὶ ἰκθύσι.
 Νυμφίον ἀμειχρὶ τῶν φιλικῶν ἐννεπε μῦθους·
 Νυμφίον πολλὰ μύησας, ἃ μὴ πᾶσι νύμφιος δῆος.
 Νυμφίον πολλὰ μύησας, ἃ καὶ νῦν τοι ἀμωρὸν ὕδωρ.
 Οδμήτ' ἰχθυόεντα βαρυσθ' ἐπλοιο θαλάσσης,
 Διῦρ τεὸν ὑφ' ὅθι ἐμῆς ἐπὶ κατ' ὅθι κάλποισι.
 Ως ἡμῶν ταῦτ' εἶπεν ὁδ' αὐτίκα λύ· τε μίτην
 Καὶ θισμῶν ἰπέθουσαν ἀριστον καὶ κατ' ἑρῆς.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔλω λίχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων,
 Θυζύγιον ἡρώ τος ἰπυφῆμιν αἰδοῖς,
 Οὐδ' ἄδων ἡστραπὶ σέλας θαλαμπύλον θάλλω,
 Οὐδ' ἄδων σέλας πῆς ἰπυφῆμιν χερσὶν,
 Οὐχ ὑμῶν μόνον αἶσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis.
 Silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo.
 Et nuptiæ erant longè à canendis hymenais.
 Nox quidè erat illis nuptiarum ornatrici, nunquã aurorã
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in testis.
 Navigabat autè è regione positi rursus ad populũ Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
 At Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utriusque autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed parum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potius sunt multimagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemis hora,
 Horrendas commouens miliarum vortiginum procellas:
 Profunditatèsq; infirmas & madida fundamèta mari
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimbe percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam nauem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemale & insidum effugiens mare nauis.
 Sed non hyemalis te timor coarcebat maris.
 Fortamine Leander: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro;
 Non amplius accendens brevis temporis stellã lectorum:
 Sed amor & fatum cogebat. allesta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cum maximè spiranteis ventos
 Hyemalibus statibus iaculentes venti
 Collecti irruunt in litus maris.
 Tunc Leander consuetam spe sponsæ,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso. (qua
 Iam ab unda, unda voluebatur, accumulabatur, vero a

Ἀλλὰ λίγας σπρόσασσε τελειοτάμοισι ἐν ὄρῳ
 Σιγῇ πασὸν ἐπιξιν ἐνυμφεκόμοισι δὲ ὁμίχλῳ
 Καὶ γάμος ὡς ἀπαίδευεν αἰδομένοισι ὑμναίων,
 Νυξ μὲν ἔβω κίνοισι γαμοστόλος, εὐδὲ ποτ' ἦν
 Νυμφίον εἶδε Λίαῖδροι ἀργυρώτοις ἐνὶ λείκῃσι.
 Νήχεται δὲ αἰπύροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀζύδῃ
 Πινυχίῳ ἀκόρητος ἐπὶ πνείων ὑμναίων.
 Ἡρώ δ' ἐλκισίπεπλος εἰς λύθυσσα τοκῆας.
 Παρθένος ἡματὴν, τυχὴν γυνὴ ἀμφοτέρως ᾗ,
 Παλάμης ἠρόσαντο κατελθέμεν εἰς δύσιν ἡδ.
 Ως οἱ μὲν φιλόπτης ὑπεκλείπιντες ἀνὰ γκίλῳ,
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώοντες ὅππῃ χεῖρον, ἐδίπθηρ' ἔν
 Ἀλλήλων ὑπὸνδυτο πολυπλάγκτων ὑμναίων.
 Ἀλλ' ὅτε παχύνοντες ἐπήλυθε χεῖματος ὄρη
 Φρικαλίας δονέουσα πολυστροφάλης αἰλλας.
 Βένθια δ' αἰσθήματα καὶ ὕψα δέμισθαι θαλάσσης,
 Χειμέρας πνέοντες ἐπεσφάλλειν αἴηται,
 Λαίλαπες σίζοντες ὅλῳ ἄλῃ· τυπτομένης ᾗ,
 Ἡ δὴ τῷ αὖ μάλιναι, ἀπὶ κλαβὴ διχθαδί χέρσῳ.
 Χειμερίῳ καὶ ἀπὸν δύσκαζον ἄλῃ αὐτῆς.
 Ἀλλ' οὐ χημερίας σὺ φόβος κατέρυκε θαλάσσης
 Καπτεροθύμῃ Λιδυδί, διωκτορὴν δὲ σὺ πύρρῃ
 Ἡ δαῖδα σιμαίικα φαισφορέῳ ὑμναίων,
 Μαγομένη σ' ὥτ' ὡκεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἀπὸς ὄφειλλε ᾗ δύσμορος Ἡρώ,
 Χεῖματος ἰσπερὶ μὲν ἰσπερὶ ἀπὸν δὲ Λιδυδί,
 Μικίτ' ἀπὸν μὲν ἰσπερὶ ἀπὸν δὲ Λιδυδί,
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσαντο θαλάσσης ᾗ.
 Μοιραίων ἀνέσθη καὶ ἐκίτι θαλόν ἔρωτων.
 Νυξ ὡς ὅτε μάλιστα βαρυπνέουσι αἴηταις
 Χειμερίας πνοιῶν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀδρόον ἐμπίπουσιν ὅππῃ ρηγμῆτι θαλάσσης,
 Δὴ τότε Λιδυδί τῷ ἰσπερὶ ἰσπερὶ ἰσπερὶ
 Δυσκίλαδων πεφύρητο θαλασσεῖον ὅππῃ νύκτων.
 Ἡ δὴ κύματι καὶ καὶ κυλίνδεται σῶν τε σὺ ὕδωρ.

Aetheri miscebatur mare: concitata est undique terra,
 Pugnantibus ventis, zephyro autem contra spirabat eurus,
 Et notus in horcam magnas intulit minas.
 Ei fragor fuit ineuertibilis valdis fremitu maris.
 Gravia autem passus Leander in placabilibus gurgitibus,
 Sape quidem precabatur aquorem Venerem;
 Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.
 Aetha non horcam immemorem rei, inquit, nymphe.
 Sed ei nullus auxiliatus est: amor autem non cohercet fata.
 Undique autem accumulati mare obuii fluctus impero
 Contritis ferebatur: pedum autem eius defectu vixit.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluctu in guttur.
 Et potum inutilem impetuosus potavit maris.
 Etiam lucernam insidam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem deflendi Leandri.
 Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis
 Scabre fluctuans miseris curis.
 Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero:
 Circumquaque oculum dirigebat in laca dorsa mari,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lucernam extinctam, apud fundamentum turris
 Di' animum scopulis se vidit mortuum maritum,
 Varians scindens circa pectora cunicam,
 Cum strepitu preceps ab alta deturbata est turri.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum
 Suique perii sunt & in ultima pernicia.

F I N I S.

Αἰετὶς ἐμίσσητο πόντος· αἰετὶς το πᾶν το θιν ἡ γῆ,
 Μαρναδύων αἵματι ζεύγος δ' αἰτίτην ἐν ὕδρι.
 Καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλης ἐγένετο ἀπαι αἶς.
 Καὶ κτύπος ὡς ἀλίαςτος ἐρεσμαράχης θαλάσσης
 Αἰτοπαθῆς ὃ δ' αἰανδρος ἀκμήτης ἐν δυνάμει
 Πολλὰ κινεῖται λιταίνουσι θαλάσσειον ἀφροδίτῃ.
 Πολλὰ κινεῖται αἶαντα ποσειδάωντα θαλάσσης.
 Αὐτὸς δ' ἐς βορέην ἀμύμονα κέλευται ὕμνης.
 Αλλὰ οἱ ὕπτις ἀνέχου ἔρχετο δ' ἐκ ἡρώσι μοιρας
 Πᾶν το δ' αἰετὶς ἐμίσσητο πόντος· αἰετὶς το πᾶν το θιν ἡ γῆ,
 Θρυπτόμενος πρὸς ὄρητο ποδῶν δ' ἐκ ἀλίαςτος ὀρμῆς.
 Καὶ δύνος ὡς ἀδόντων ἀκοιμάτων παλαμῶν.
 Πολλὰ δ' αὐτὸματος χύσις ὕδατος ἔρρετο ὕμνης.
 Καὶ πᾶν αἰετὶς ἐμίσσητο πόντος· αἰετὶς το πᾶν το θιν ἡ γῆ,
 Καὶ δὴ ὕψις ἀπὸς ἀπὸς ὀρμῆς πρὸς ἀντῆς.
 Καὶ ψυχὴν ἐκ ἔρχεται πελυκλαυτῆς ἀντῆς.
 Εἰς τὴν δ' ἰδυόντες ἐκ ἀντῆς πρὸς ὀρμῆς.
 Ἰσχυρὸς κυμαίνουσι πολυκλαυτῆς μερμερῆς.
 Ηλυθὶ δ' ἐκ ἔρχεται, ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Πᾶν το δ' ὀρμῆς πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Εἰς τὴν δ' ἰδυόντες ἐκ ἀντῆς πρὸς ὀρμῆς.
 Αὐτὸς δ' ἐκ ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Θρυπτόμενος ἀπὸς ἀπὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Δακρύει ἐκ ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Ραῖς δ' ἐκ ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Καὶ δ' ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 Αλλὰ οἱ ὕπτις ἀνέχου ἔρχετο δ' ἐκ ἡρώσι μοιρας

ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς ἐκ ἔρχεται ὕμνης.
 πορὶ αἰετὶς ἐμίσσητο πόντος· αἰετὶς το πᾶν το θιν ἡ γῆ.
 τῇ μιν ὀρμῇ) Legendum est ὅτι δυνάμει θαλάσσης G. C. αἰετὶς
 ἐκ ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς) Legendum est ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς. G. C. αἰετὶς
 ἔρχεται πρὸς ὀρμῆς.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

QVORVM POEMAT A HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PYTHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

PHILANI, de imprudentia, pag.
171.

EX N A V M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N I A S T D I S in incontinentiam,	177
Ex O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189. & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parvè sententia,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M È N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandri,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		<i>Artem,</i>	216
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Avaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	372	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Infles,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Insentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	216	<i>Leges,</i>	218
<i>Conflib,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>De,</i>	217	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	238
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Ocultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimica,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Indicio, & divina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
<i>Inveniente,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Palatitudine,</i>	214

I N D E X.

I N		Superbiam,		228
Regem,	202	D E		
Rijum,	204	Tempore,	214, & 234	
I N		Tolerantia,	228	
Sanitatem,	228	D E		
Senectutem,	204	Veritate,	202	
Servos,	210	Vita,	202, & 212	
Silentium,	226	Vituperio,	234	
Somnum,	228	Voluptate,	212	
Spem,	210	Virute,	200	

Ex Ia. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
 superioribus argumenti nonnulla ex veterum
 Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano
 versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medius Come-
 diz Poëta fuit, pag.
 235

ALEXIDIS Thuri,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Caryjij,	244
APOLLODORI Gelai,	248
DIPHILI Sinopenfis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopenfis,	258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	259
HIPP ARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLE ARCHI..	207

FINIS.

